

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 36

I Legislatura

Any 1981

Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana

Presidència
del Sr. Albert Alay

Proposició no de Llei sobre la “Compilación del Derecho Especial de Cataluña”

Discussió i aprovació en sessió tinguda
el dia 18 de febrer de 1981

SUMARI

*S'obre la sessió a un quart de dotze del matí, sota la Presidència del senyor Albert Alay. El Sr. President demana als diferents Grups parlamentaris que comuniquin les substitucions que s'han produït (p. 958); d'altra banda, recorda el tràmit de l'article 130 del Reglament de la Cambra segons el qual hi haurà un torn per a la intervenció del Grup proponent i després, de menor a major, les intervencions de cadascun dels Grups parlamentaris (p. 958). Pren la paraula el Diputat Sr. Casas-Salat, del G. p. d'Esquerra Republicana, per defensar la **Proposició no de Llei**. Així mateix, el Sr. Casas-Salat demana que se suspengui la sessió durant cinc minuts per tal de poder arribar a un acord transaccional amb els altres grups (p. 958). El Sr. President accepta la sol·licitud del Sr. Casas-Salat i comunica que se suspendrà la sessió durant deu minuts. Intervé el Diputat Sr. Casares, del G. Socialista, per a una qüestió d'ordre, demanant que l'esmentada suspensió es faci després de l'exposició de cada Grup parlamentari. El Sr. President accepta el suggeriment del senyor Casares (p. 959).*

*Tot seguit pren la paraula el Diputat Sr. Besa, en nom del G. p. de Centristes, que es manifesta, en principi, d'acord amb la **Proposició**; diu també que no veu cap inconvenient a donar-hi suport (p. 959).*

*En acabat, pren la paraula el Diputat Sr. Valentín, del G. p. del PSUC, que diu que el seu Grup està d'acord amb la **Proposició** del G. p. d'Esquerra Republicana, llevat del punt 4, al qual han presentat una esmena de modificació (p. 959).*

Després pren la paraula el Diputat Sr. Casares, del G. Socialista, que fa referència a la distinció entre l'actualització de la Compilació i la nova edició catalana d'aquesta, que ara se sotmet a debat (p. 959).

Pren la paraula el Diputat Sr. Ainaud de Lasarte, en nom del G. p. de Convergència i Unió, que valora positivament

*la iniciativa del Grup proponent, però expressa el seu desacord amb els mitjans que s'indiquen per dur a terme la **Proposició** (p. 961).*

El Sr. President manifesta que, d'acord amb l'article 130 del Reglament de la Cambra, s'hauria de passar a la votació, però que, segons el que ha estat acordat abans, es farà una suspensió de deu minuts perquè el Grup proponent pugui acceptar esmenes dels altres Grups (p. 961).

Se suspèn la sessió a dos quarts i cinc minuts de dotze, i es reprèn a tres quarts i deu minuts de dotze.

*Pren la paraula el Diputat Sr. Casas-Salat, del G. p. d'Esquerra Republicana, per manifestar l'acord a què s'ha arribat amb els altres Grups, i tot seguit dóna lectura al text de la **Proposició**, tal com ha quedat en la seva nova redacció (p. 961). El Sr. President demana al Sr. Casas-Salat que lliuri a la Mesa el text íntegre de la **Proposició**, així com a cada Grup parlamentari. El senyor Casas-Salat addueix que és redactat a mà, i que la seva lletra és il·legible. El Sr. President demana si els Srs. Diputats estan d'acord a votar sense el text escrit (p. 961). El Diputat Sr. Ainaud de Lasarte, del G. p. de Convergència i Unió, manifesta la seva conformitat demanant, però, que no serveixi de precedent (p. 961). El Diputat Sr. Besa, del G. p. Centrista, proposa que el text escrit pel Sr. Casas-Salat es lliuri als Serveis del Parlament per tal que sigui transcrit a màquina (p. 961). La Mesa de la Comissió accepta la proposta del Diputat Sr. Besa i se suspèn la sessió, a les dotze del migdia, durant cinc minuts.*

La sessió es reprèn a un quart i deu minuts d'una.

*El Sr. President esmenta l'existència d'una errada en el text mecanogràfic. Es procedeix, tot seguit, a la votació de la **Proposició no de Llei**, que s'aprova per unanimitat dels presents (p. 962).*

Per a una qüestió d'ordre pren la paraula el Diputat Sr. Valentín, del G. p. del PSUC, que demana que les esmenes presentades a una proposició no de llei que es tramitin en comissió siguin trameses abans del debat a tots els Diputats de la Comissió afectada (p. 962). El Sr. President comunica que serà tramesa una carta als Serveis Generals de la Cambra per tal que es dugui a terme aquest procediment.

S'aixeca la sessió a dos quarts d'una del migdia.

El Sr. PRESIDENT: Bé, s'obre la sessió. Comença la sessió, millor dit. Agrairia a cada Grup parlamentari que digués les substitucions que hi ha dels membres de la Comissió.

Grup d'Esquerra Republicana, correcte; el Grup del Partit Socialista Unificat, també; el Partit Socialista...

El Sr. CASARES: No hi ha cap substitució, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Convergència i Unió? (Pausa.) Vol pitjar el botonet, senyor Camps?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Senyor President, el Diputat senyor Verdeny substitueix el senyor Bigatà, el Diputat Vila d'Abadal substitueix el senyor Ferran Camps, el Diputat Jordi Martínez la Diputada Concepció Ferrer i el senyor Josep Garrell substitueix el senyor Ramon Pla.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Bé. Comencem. D'acord amb l'article 130, hi haurà un torn en què intervindrà el Grup proponent de la Proposició no de Llei i després les intervencions de cada un dels Grups parlamentaris de menor a major. Té la paraula el Diputat senyor Casas-Salat.

El Sr. CASAS-SALAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument per a defensar la Proposició no de Llei que fa referència a la traducció, a una traducció catalana de la *Compilación de Derecho Especial para Cataluña*. La motivació que va tenir el nostre Grup parlamentari per a presentar aquest Projecte no de Llei és una cosa que cau pel seu propi pes específic, ja que, com és molt conegut o sobrerament conegut per tots els qui estan aquí asseguts, l'únic text que existeix de dret civil foral català és la *Compilación*, que va ser aprovada per Llei del 21 de juliol de 1960. Aquesta Llei, com és natural, va ser feta durant l'època franquista, i, lògicament, el seu contingut és plenament fet en llengua castellana. És evident, doncs, que si nosaltres —segons l'article 9, apartat segon,

de l'Estatut de Catalunya— tenim plena competència o competència exclusiva per a legislar tot el que fa referència al dret civil català, ja sigui en la seva conservació, modificació o desenvolupament, és evident que quan es posi a treballar el Parlament en aquestes matèries, ens trobarem, doncs, amb el defecte que produïrem lleis que estaran redactades en llengua catalana, la qual cosa colpirà bastant en relació amb el text original de la *Compilación*. Aquesta necessitat era la que ens va moure a nosaltres a fer aquesta Proposició. No obstant, examinant les esmenes que han presentat —que són bastants— la majoria de Grups parlamentaris aquí reunits —encara que quasi totes elles són coincidents—, hem arribat a la conclusió que el que va sorprendre bastant els nostres companys d'aquesta taula va ser la forma com era proposada la Proposició no de Llei.

En primer lloc, el que calia destacar era un oblit que havíem tingut nosaltres en relació amb la traducció que feu l'any 1963 el Molt Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, traducció a la llengua catalana que va ser efectuada per la majoria de juriconsults més importants de Catalunya, i sancionada per l'autoritat del senyor Roca Sastre. En segon lloc, també el que colpia en la present Comissió era l'èmfasi, o el que en podríem dir el caire majestuós que es donava a la cosa: constitució d'una Comissió àmplia; aquesta Comissió havia de començar de bell nou la planta, havia de fer una sèrie de treballs, i després aquesta Comissió havia d'acabar retent comptes al Parlament, el qual havia de sancionar aquesta activitat.

Evidentment, és una cosa que queda clara que el contingut del Projecte no de Llei es veia desenvolupat per una sèrie de mitjans que podríem dir que són quasi sumptuosos i innecessaris. ¿Motivació per la qual el Grup d'Esquerra Republicana va fer això? Totes les coses tenen una explicació: en primer lloc, jo puc dir als aquí presents que

nosaltres no ignoràvem l'existència de la traducció de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona. Els qui havíem treballat sobre aquest Projecte de Llei érem gent que estem en l'exercici de la professió i utilitzem aquest text, que considerem bo. Després, també és evident que nosaltres no entràvem en una contradicció en demanar totes aquestes coses, sinó que el que ens movia era creure que hi havia una necessitat real que es pogués una mica l'espai dedicat al dret privat català. Es tractava, doncs, de provocar que, en funció d'una traducció, comencessin, els juristes, a reconsiderar una cosa que tots ja sabíem, i és que la *Compilació de Dret Foral especial per a Catalunya* havia estat una cosa que va ser molt ben acollida l'any seixanta, però que en realitat representava un retall de totes les nostres funcions com a juristes catalans. Recordareu molt bé que en la *Compilació* s'expressa que, a partir d'aquell moment, quan entri en vigor la dita *Compilació*, no existirà altre dret català que el que sigui registrat allà. Això és una cosa que l'any 1960, com que nosaltres estàvem acostumats —els catalans— que no se'ns donava cap mena de privilegi, vam considerar que fer un text ordenat, un text més o menys modern, ja era una gran victòria. Però en aquest moment, això no és cap victòria, sinó que s'ha d'actualitzar. El que nosaltres preteníem, doncs, en donar tota solemnitat —la creació d'una Comissió i tot— és que es tornés a replantejar el fet de la *Compilació*, que considerem dolenta perquè s'hi escull el principi de l'especialitat, en dir que no hi ha altre dret català que el que figura en aquelles figures, que apareixen registrades en el dit text. O sigui que volíem provocar una reconsideració. Ara bé, fa quinze dies, en aquesta mateixa sala va comparèixer l'Honorable senyor Conseller de Justícia i Dret i Seguretat, i en fer l'exposició del seu pla legislatiu, evidentment va donar plena satisfacció, podríem dir —almenys en l'aspecte programàtic— a totes aquelles ansietats que nosaltres teníem. En conseqüència, jo crec que en aquests moments, Esquerra es veu en l'obligació de reconsiderar la seva posició i de buscar una transaccional amb les esmenes que s'han plantejat. D'altra banda, vull dir que hi ha una esmena —la presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya—, que compartim plenament, perquè evidentment, el Parlament de Catalunya no té funcions per a fer el que deia la nostra Proposició no de Llei. Conseqüentment, jo m'atreviria a demanar a la Presidència de la Mesa, sempre que hi hagi conformitat, que es faci una suspensió de cinc minuts per veure si s'arriba a una transaccional que reculli l'esperit de totes les esmenes. Advertint que Esquerra Republicana de Catalunya ja té un text preparat que, si la Mesa no admet això, hi donarem ràpida lectura.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, d'acord amb la petició del Diputat senyor Casas-Salat, es farà una suspensió de deu minuts. Suposo que tots els Grups hi estaran d'acord.

El Sr. CASARES: Senyor President, aquesta suspensió, ¿s'ha d'entendre que és ara o després de l'exposició de cada un dels Grups parlamentaris?

El Sr. PRESIDENT: Podria ser ara, però si vol que sigui després de l'exposició de cada Grup, no hi ha el més mínim inconvenient, naturalment.

El Sr. CASARES: A nosaltres ens sembla que seria millor així, perquè d'aquesta manera podríem treballar des-

prés, durant la suspensió, amb un coneixement més exacte de les posicions de cada Grup.

El Sr. PRESIDENT: Bé, a la Mesa li sembla correcte. D'acord. Aleshores, pel Grup Centrista, té la paraula, el senyor Besa.

El Sr. BESA: Avui mateix, la premsa de Barcelona portava unes declaracions del nostre Grup en el sentit de promocionar i potenciar la *Compilació del Dret Civil de Catalunya*. És evident que la mesura proposada pel Grup d'Esquerra Republicana és dintre d'aquesta línia, i considerem que és un fenomen totalment natural el fet que es vulgui tenir una versió del dret especial de Catalunya en la nostra llengua. Per tant, crec que el nostre Grup, si bé no potser absolutament en la mateixa forma com ho ha presentat Esquerra Republicana, no tindria cap inconvenient a donar suport a una iniciativa que d'aquí sortís amb caràcter majoritari en aquest sentit. Considerem que és una labor positiva. Potser sí que les fonamentacions que ha fet el company d'Esquerra Republicana, nosaltres no les podríem compartir totes, en el sentit que realment la tradició jurídica catalana moltes vegades s'ha fet al nostre país en llatí. Per exemple, pensem en les *Consuetudes Ilerdensis*, i en altres qüestions, però, evidentment, dintre d'aquesta qüestió, és molt propi, és molt lògic i és molt natural que hi hagi un dret especial de Catalunya en la nostra llengua, i crec que nosaltres, amb això, podríem donar suport a l'acord majoritari que es pogués fer aquí.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Besa. Pel Grup del Partit Socialista Unificat, el senyor Valentín.

El Sr. VALENTÍN: Gracias, señor Presidente, señoras y señores Diputados, brevísimamente, para manifestar, en nombre del Grupo del Partit Socialista Unificat de Catalunya, nuestra conformidad con la iniciativa presentada por el Grupo parlamentario de Esquerra Republicana. Es evidente —las razones ya se han expuesto aquí— la existencia de una versión oficial auténtica en lengua catalana de la *Compilación de Derecho Civil Especial de Cataluña*. Es una necesidad indiscutible, no obstante haber —como ya sabemos— una versión, seguramente acertadísima, hecha por el Colegio de Abogados de Barcelona, pero realmente, por muy perfecta que sea, no cabe duda de que esto no pasa de ser una versión privada. Por tanto, la existencia de una versión oficial auténtica, digo, es una cosa realmente importante. Por lo que respecta al resto de los temas o de los extremos que contempla la Proposición no de Ley, nosotros estuvimos en todos ellos de acuerdo, con excepción del cuarto, por las razones que el propio proponente, el señor Casas-Salat, acaba de exponernos. Realmente, no hay un trámite parlamentario específico que contemple la aprobación de traducciones. Él ya lo ha reconocido. Por tanto, no tendríamos más que añadir, y estaríamos en todo caso a la espera de esta interrupción que se ha propuesto y que se ha aceptado para ver de mejorar, en algún extremo que fuera mejorable, la Proposición no de Ley presentada por Esquerra Republicana.

Nada más, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Valentín. Pel Grup Socialista, té la paraula el senyor Casares.

El Sr. CASARES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup Socialista vull fer algunes pre-

cisions en relació amb el tema que ens ocupa avui. En primer lloc, vull recordar que l'esmena a la totalitat que s'ha presentat no és del Partit Socialista Unificat de Catalunya, sinó del nostre Grup, del Grup Socialista. Ha estat un lapsus, indiscutiblement, del senyor Casas-Salat, que convé, no obstant, rectificar en aquest moment. Una altra cosa, com a introducció als comentaris que vaig a fer, és la següent: caldria evitar, en la mesura que fos possible, tota confusió —sobretot de cara a l'opinió—, entre allò que és donar un tractament, procedir a l'actualització, modificar la norma jurídica pròpiament dita, és a dir, les normes que conté la *Compilació del Dret Civil Especial de Catalunya*, i tot allò que fa referència a una actualització de les edicions materials d'aquestes lleis. Tots els qui estem aquí, evidentment, som concients d'aquesta distinció; no hi pot haver entre nosaltres cap confusió, però en qualsevol explicació de cara a fora, de cara a l'opinió pública, convé deixar ben clar que en aquests moments nosaltres estem circumscrits, únicament i exclusivament, a tractar de la necessitat que hi hagi una nova edició del text de la *Compilació de Dret Civil Especial de Catalunya*. I en una altra fase, en una segona etapa, la que indiscutiblement haurem d'obrir ben aviat, ens haurem de pronunciar a propòsit de la necessitat d'actualitzar la norma jurídica pròpiament dita. Dit això, haig de donar el punt de vista del nostre Grup en relació amb la Proposició no de Llei d'Esquerra Republicana de Catalunya. Nosaltres, quan vàrem tenir coneixement d'aquesta Proposició no de Llei, de seguida vam advertir: en primer lloc, que el seu objectiu era un encert, de manera que no dubtem que va ser una iniciativa absolutament plausible, correcte en tots els sentits, en la mesura que es mantingués dintre dels objectius que calia perseguir. Per tant, en aquests moments, procedir, com és l'objecte de la Proposició no de Llei d'Esquerra Republicana de Catalunya, a la divulgació d'aquest text és convenient, és fins i tot necessari, i, sobretot, en el moment en què —ja ho hem vist aquests dies— sobre la taula hi ha el problema de la inconstitucionalitat d'un dels articles d'aquesta *Compilació*, això comença a ser de domini públic, i normalment el poble té necessitat d'acudir a unes fonts —els estudiosos, els periodistes— i això no és fàcil avui dia. Per tant, en el moment en què ens anem a dedicar a estudiar aquesta *Compilació*, és absolutament necessari que aquesta *Compilació* sigui assequible a tothom, i ho sigui de la forma que es proposa Esquerra Republicana de Catalunya, és a dir, amb un text ben fet, rigorós, des del punt de vista tant lingüístic com jurídic. Per tant, d'acord, absolutament d'acord amb la finalitat que perseguia.

En canvi, no podem dir el mateix respecte als altres elements de la seva Proposició. Per a nosaltres n'hi havia alguns, pràcticament tres elements no plausibles, no conformes, i que els expressaré tot seguit, per tal de deixar justificació del perquè vàrem presentar una esmena a la totalitat, que mantenim. En primer lloc, ens sembla que en la presentació, en el Preàmbul, en l'Exposició de motius, hi ha una expressió defectuosa —si es vol, tècnico-jurídica— quan es diu que aquest és l'únic text existent que recull el nostre dret privat. Això no és exactament així. La *Compilació* és un aspecte del dret civil privat de Catalunya i hi ha altres texts —alguns d'ells editats— que, com a fonts de dret subsistents al dret català, són, també, texts que for-

mulen el dret civil de Catalunya. Això té una importància secundària, però per a nosaltres era suficient per a fer una nova justificació d'aquests objectius.

En segon lloc —ja ho ha dit el senyor Casas-Salat—, ens semblava que hi havia un oblit, potser no era un oblit deliberat, però en tot cas ho semblava, d'un text existent de la *Compilació de Dret Civil Especial de Catalunya*. Això tampoc no tindria una excessiva importància, si no fos que aquest text existent és d'una qualitat extraordinària. És una edició que va fer el Col·legi d'Advocats de Barcelona l'any 1963 —nosaltres expliquem, en el Preàmbul de la nostra esmena a la totalitat, amb quines concurrències, amb quins suports, i cal dir que no es podien trobar, probablement, en aquell moment, persones més idònies, més escaients, per a formular aquesta traducció i aquesta edició de la *Compilació del Dret Civil Especial de Catalunya*. Cal recordar, només, la presència de l'eminent jurista, el senyor Roca-Sastre, de lingüistes eminentíssims de l'Institut d'Estudis Catalans, i que fou fet tot ell amb una cura extraordinària. Per tant, no solament no s'havia d'oblidar la menció d'aquesta edició, sinó que nosaltres creiem que en just homenatge a aquells que la van fer s'havia de mencionar d'una manera expressa. El tercer element de confusió que hi havia i que, en certa manera, em sembla que persisteix és el concepte d'oficialitat de l'edició. Una llei no té un text oficial que mereixi el nom estricte i rigorós d'oficial fins que és publicat en el Butlletí Oficial d'aquell òrgan legislatiu que l'adopta. Per tant, nosaltres no tindrem un text oficial fins que aquest Parlament o bé ratifiqui aquella *Compilació* o la modifiqui i es pronunciï de nou sobre el fons d'aquesta *Compilació*. Aleshores això, i només això, serà el text oficial. Una altra cosa és —i ja és molt important— que un organisme institucional, com és el Consell Executiu, es faci responsable, revalidi o avaluï qualsevol text. Això, sense que es pugui dir que és oficial, té, no obstant, unes garanties que s'acosten a l'oficialitat i, en aquest sentit, sí que creiem que va encaminat l'objectiu que em penso que ja es pot dir que tots compartim.

Finalment —i això també ha estat reconegut— ens semblava que l'error fonamental estava en la part resolutiva quan es preveïen uns mètodes per a obtenir aquests objectius absolutament desproporcionats, absolutament complicats —per dir-ho així— en relació amb aquest objectiu. Ens sembla que no hi havia absolutament cap necessitat de crear una Comissió, i menys una Comissió a la qual s'assenyalava ja els components, la seva procedència, el calendari, la dotació, etc. És per tot això que nosaltres fèiem una esmena a la totalitat que tots vostès coneixen, i després, en el Preàmbul, tractàvem de corregir aquestes desviacions o errors que tenia la Proposició no de Llei, acabàvem demanant una cosa molt cenyida i molt concreta, i és que, tenint en compte el text que ja existia, el mateix Conseller de Justícia, la Conselleria de Justícia, dotant-se dels mitjans materials i personals que cregués convenient, i fent —si és que calia—, una correcció encara més rigorosa del text d'acord potser amb els lingüistes d'avui dia, fes una nova edició que quedaria —diríem— no oficialitzada, però sí revalidada, o avalada pel prestigi de la institució que la feia, i, d'aquesta manera, ja aconseguíem l'objectiu, estrictament l'objectiu que calia que hom s'hagués proposat. Aquest és el sentit de la nostra esmena a la

totalitat, i a nosaltres ens sembla que seria molt bo que Esquerra Republicana de Catalunya acceptés aquesta esmena, perquè jo crec que conté ja el reconeixement de l'encert que van tenir en plantejar-ho, i les altres correccions —almenys, en gran part— jo, si no m'equivoco, he sentit de la boca del Diputat senyor Casas-Salat que estaven ja perfectament assumides.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casares. Pel Grup de Convergència i Unió, el senyor Ainaud.

El Sr. AINAUD: Senyor President, senyores i senyors Diputats. El nostre Grup creu que la iniciativa del Grup d'Esquerra Republicana és una bona iniciativa en la seva intenció, que és la d'ajudar a aquest procés de la recuperació de la identitat nacional de Catalunya, concretament pel que fa a la Compilació del Dret Civil Especial de Catalunya; per tant, nosaltres vam acollir amb molt bon esperit la proposta. Però vam creure que els mitjans que demanaven no eren els corresponents, i, per això, la nostra esmena en el text recollia aquest propòsit i situava les coses en el seu just terme, molt a prop del que ha dit ara el Diputat senyor Casares. Nosaltres creiem que és necessari i fins i tot que és urgent —nosaltres demanàvem que fos com més aviat possible— aquest text, però ho fariem basant-nos en un text realment exemplar, molt ben fet, i tant de bo tots els textos que sortissin d'aquesta Cambra fossin fets amb el rigor i la precisió amb què es va fer la versió catalana —jo no en dic traducció—, versió catalana —s'acosta molt més a l'original— en el Col·legi d'Advocats de Barcelona, editada l'any 63. El que passa és que aquesta edició és privada. És l'edició d'un Col·legi, està molt bé, és una eina de treball, pot ser útil, però nosaltres demanem que en el moment que recuperem una Conselleria que s'ocuparà d'aquestes matèries tingui aquest caràcter oficial que fins ara no tenia. El que passa és que comprenem perfectament bé que el fet que tingui un caràcter oficial no vol dir que sigui aquella llei que tots desitgem i que el Diputat senyor Casares ara ens ha recordat. Per tant, nosaltres, d'acord també amb les paraules del Diputat senyor Casas-Salat, creiem que es pot arribar a un text unitari, un text d'acord de tots, en què mantenint l'esperit d'aquesta proposta, que trobem molt vàlida, se situï en la realitat, perquè, nosaltres, el que no voldríem de cap manera és la duplicitat de funcions: crear Comissions en un lloc on ja hi ha Comissions. La Generalitat té una Comissió Jurídica Assessora que per a una feina com és la revisió d'aquest text té assessors lingüístics que ho poden fer, no cal que nosaltres ara hàgim de tornar a crear altres institucions amb tot el problema que representa de pressupost, de personal, de temps i tots els altres problemes. Per tant, nosaltres creiem que aquesta intenció, que aquest propòsit és bo, l'assumim plenament, i creiem que es pot arribar a un acord transaccional que doni satisfacció a tots els Grups parlamentaris.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ainaud. Bé, ara correspondria, segons l'article 130, ja la votació de la Proposició amb les esmenes acceptades pel proponent. Aleshores, farem una suspensió de 10 minuts perquè el proponent tingui el temps suficient per a poder acceptar o no esmenes presentades i fer la proposta definitiva. Se suspèn la sessió.

(Se suspèn la sessió a dos quarts i cinc minuts de dotze i es reprèn a les dotze menys cinc.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. El Diputat senyor Casas-Salat té la paraula.

El Sr. CASAS-SALAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, d'acord amb el que he dit abans, que aquest Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya era partidari de recollir l'esperit de les esmenes fetes per part dels altres Grups parlamentaris representats aquí, hem elaborat una nova versió del que ha de ser —i la sotmetrem a votació— l'acord que ha de prendre aquesta Comissió. El text dirà el següent: «El Grup parlamentari d'Esquerra Republicana considera indispensable, etc., i amb aquesta finalitat acorda», o sigui, proposa que s'acordi «d'encomandar a l'Honorable senyor Conseller de Justícia que, com més aviat millor i prèvia una revisió d'aquells aspectes que correspongui, procedeixi a una nova edició en llengua catalana de la Compilació del Dret Civil Especial de Catalunya, aprovada per llei del 21 de juliol de 1960, basada en el text que va ésser publicat l'any 1963 per l'Illustre Col·legi d'Advocats de Barcelona. Del resultat d'aquest treball es donarà compte al Parlament». Aquí, com notaran els senyors Diputats, s'ha suprimit l'existència de la Comissió que nosaltres havíem propugnat, pel fet de considerar que aquesta Comissió ja existeix a la Generalitat. És la Comissió Assessora del Molt Honorable senyor Conseller de Justícia, que serà la que haurà de revisar aquest treball. A més, hem considerat, doncs, altres aspectes que hi havia aquí i hem acabat posant que es doni compte del resultat d'aquest treball al Parlament, perquè el Parlament tingui ple coneixement del que s'ha realitzat i, de passada, perquè serveixi també de motor a fi que es realitzi com més aviat millor aquest treball. Per tant, jo faig aquesta proposta a la taula perquè se sotmeti a votació.

El Sr. PRESIDENT: Pregaria al senyor Casas-Salat que lliurés el text íntegre a la Mesa, i, si ho demanen els Grups parlamentaris, un per cada Grup. Podem fer-ne fer fotocòpies; encara que sigui fet a mà, penso que es pot acceptar, en fi...

El Sr. CASAS-SALAT: Jo faig constar que la meua lletra només és llegible quasi per mi, o sigui que... *(Rialles.)* Jo no tinc cap inconvenient a fotocopiar el que la Mesa consideri oportú...

El Sr. PRESIDENT: Els Grups parlamentaris estarien d'acord, sense tenir el text, o tenint-ne la fotocòpia, amb una lletra que el senyor Casas-Salat reconeix que no és prou llegible...

El Sr. AINAUD: Senyor President, en principi sí, en aquest cas, però sense que servís de precedent.

El Sr. PRESIDENT: Naturalment, no serviria de precedent.

El Sr. BESA: No crec que fóra massa difícil, en fi, atès que és molt curteta, no?, anar als Serveis administratius del Parlament perquè en facin una còpia a màquina; crec que fóra una qüestió de cinc minuts, no?

El Sr. PRESIDENT: En fi, a la Mesa li sembla que és aconsellable procedir com ha indicat el senyor Besa. Serveis Generals poden fer-ne una còpia, i farem les fotocòpies per a tots els Grups, per a tots els Diputats, millor

dit, i procedirem després a la votació. Se suspèn la sessió durant 5 minuts.

(Se suspèn la sessió a les dotze del migdia i es reprèn a dos quarts menys cinc minuts d'una.)

El Sr. PRESIDENT: Bé, es reprèn la sessió. En el text repartit hi ha una errada mecanogràfica: on diu «dret civil espanyol» ha de dir «dret civil especial». Prego a les senyores i senyors Diputats que ho corregeixin abans de procedir a la votació.

Bé, es procedeix immediatament a la votació del text esmenat d'aquesta Proposició no de Llei i acceptat pel Grup proponent. Pregaria a les senyores i als senyors Diputats que estiguin conformes amb el text que aixequin el braç.

Bé, queda aprovat per unanimitat dels presents.

El senyor Valentín té la paraula.

El Sr. VALENTÍN: Es una cuestión de orden y casi metodológica, es el problema de las enmiendas, de las pro-

posiciones no de ley que se tramitan en comisión. Por ejemplo, nuestro Grupo concretamente no conocía las enmiendas presentadas por los Socialistas, ni por Convergència. Entonces, habría que habilitar un método que facilitara la llegada, porque si no es un problema. Porque las proposiciones no de ley que se tramitan para el Pleno sí que se publican, pero las de Comisión, sí que tendríamos que, para ocasiones sucesivas, tener en cuenta —y esto sería general para todas las proposiciones no de ley que se tramitan en comisiones en este Parlamento— que se habilitaran mecanismos de recepción de las enmiendas por todos los Grupos.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Valentín té tota la raó pel que fa a aquesta qüestió, i la Comissió farà una carta als Serveis Generals perquè facin arribar a tots els senyors Diputats les esmenes que es presentin sobre les proposicions no de llei.

S'aixeca la sessió.

(Són dos quarts d'una del migdia.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes del cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament complimentada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

(Nom)

carrer , núm.;

telèfon; població

districte postal

desitja subscriure's al DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, d'acord

amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

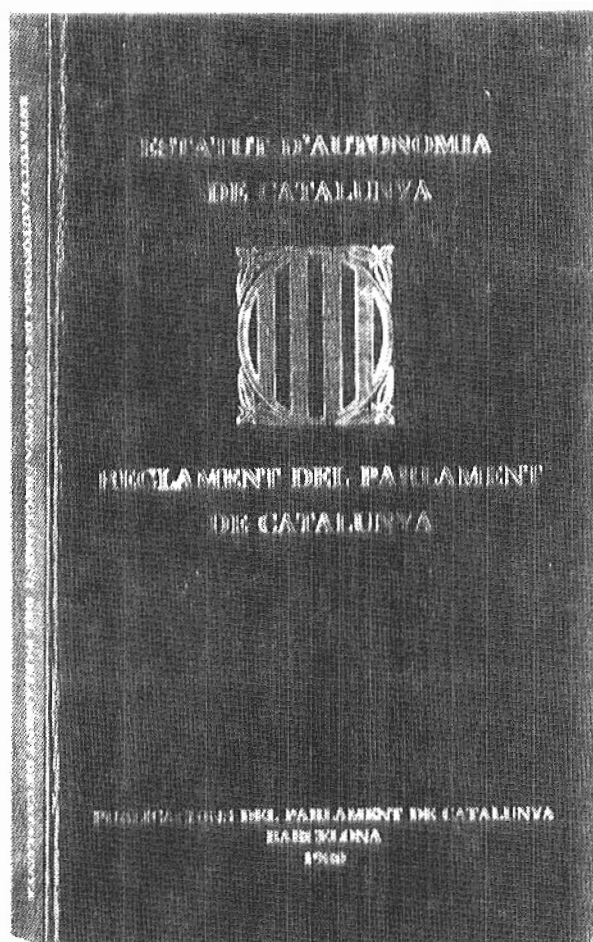
fins al 31 de desembre de 198....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198.... envia

per núm. la quantitat de pessetes.
(gir / taló al portador)

..... de de 198....

Signatura.

Publicacions del Parlament de Catalunya

ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

REGLAMENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició dels textos oficials, amb índexs temàtics i sistèmatics, preparada pels lletrats del Parlament de Catalunya.

Format 88 x 152 mm.

Preu de venda: 350 pessetes.

Comandes: Publicacions del Parlament, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, BARCELONA-3.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Secció de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona - 3. Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 1.500 pessetes. Número solt: 40 pessetes.

Imprès per Multitext, Diputació, 113-115, Barcelona - 15.

Dip. Leg.: B.27966/80